

מת (ירושלים) 57284-05-25 - מדינת ישראל נ' עלאא אבו רוכב

מ"ת (ירושלים) 57284-05-25 - מדינת ישראל נ' עלאא אבו רוכב מחוזי ירושלים

מ"ת (ירושלים) 57284-05-25

מדינת ישראל

נגד

עלאא אבו רוכב

בית המשפט המחוזי בירושלים

[21.08.2025]

בפני כבוד השופט אריה רומנוב

ב"כ המבקשת - עו"ד בני ליבסקינד; עו"ד מירית לוי חסון

ב"כ המשיב - עו"ד רמי עותמאן

החלטה

1. בקשה להורות על מעצר המשיב עד לתום ההליכים המתנהלים נגדו, בקשר לכתב אישום שהוגש נגדו בתפ"ח 57299-05-25 ואשר בו הוא מואשם בעבירה של רצח בנסיבות מחמירות לפי סעיף 300א'(א)(7) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

2. המשיב חולק על קיומן של ראיות לכאורה. הואיל ואין חולק על כך שהמבקשת תבקש להרשיע את המשיב על סמך ראיות נסיבתיות, אביא במידה של הרחבה ופירוט את המתואר בכתב האישום. כתב האישום

3. בחלק הכללי של כתב האישום נכתב, כי במועדים הרלוונטיים לכתב האישום המשיב עבד כמאבטח בבית חולים הדסה עין-כרם בירושלים. בתקופה שבין חודש נובמבר 2023 לחודש מאי 2024, עבדה בבית החולים גם איסלאם טוויל ז"ל (להלן: "המנוחה"). בין השניים התפתח קשר רומנטי שבמהלכו המנוחה נכנסה להיריון מהמשיב. במועד האירוע מושא כתב האישום המנוחה הייתה בשבוע 39 להריון או סמוך לכך.

4. להלן יובאו העובדות המתוארות בהמשך כתב האישום;

5. ביום 31.3.25 בסמוך לשעה 17:00 יצאה המנוחה מביתה בשכונת אבו טור בירושלים, ולאחר שפגשה את בני משפחתה שעבדו באותה עת בבית ספר בשכונת הר חומה בירושלים, שמה פעמיה לעבר שכונת א-רם שמצפון לירושלים כשהיא נוהגת ברכב סקודה מ.ר. 53143602 (להלן: "הרכב").

6. לפני הגעתה למקום המנוחה שוחחה עם המשיב, אמרה לו שהיא זקוקה לעזרתו על רקע הריגה המתקדם, וקבעה להיפגש עימו.
7. בשעה 18:09 המנוחה יצאה מירושלים דרך מחסום קלנדיה ונכנסה לא-רם, שם המתין לה המשיב ברכבו יחד עם אחיו, סלאח אבו רוכב (להלן: "סלאח").
8. עם הגעתה של המנוחה לא-רם, המשיב ואחיו נסעו בעקבות המנוחה.
9. כעבור מספר דקות המנוחה החנתה את הרכב בשולי רח' אל חרמי שוקרי בא-ראם, בעוד המשיב חנה ברחוב סמוך וירד במורד הרחוב לעבר רכבה של המנוחה.
10. עם הגעת המשיב לעברה, יצאה המנוחה ממושב הנהג, עברה למושב האחורי של הרכב וסגרה את הדלת האחורית בהותירה את דלת הנהג פתוחה. או אז סגר המשיב את דלת הנהג ונכנס אף הוא למושב האחורי שם שהה כ-14 דקות.
11. בפרק הזמן שבו המשיב והמנוחה שהו בחלק האחורי של הרכב, המשיב והמנוחה נאבקו.
12. כעבור 14 דקות לערך, כאמור לעיל, המשיב יצא מן הרכב כשהוא לוקח את מכשיר הטלפון הנייד של המנוחה. לאחר שסגר את דלת הרכב המשיב עזב את המקום בהותירו את המנוחה ברכב.
13. בהמשך לאמור, המשיב פגש באחיו סלאח שהמתין סמוך למקום ברכבו של המשיב. המשיב הורה לסלאח להשגיח על רכבה של המנוחה ועזב את המקום ברכבו.
14. סמוך לשעה 20:20 המשיב שב ברכבו למקום, פגש בסלאח והורה לו להיכנס לרכב של המנוחה ולהביא את המנוחה אליו ברכבה. בהמשך לכך, סלאח נכנס לרכב של המנוחה בעוד היא נמצאת במושב האחורי, התניע את הרכב ונסע לרחוב צדדי הנמצא במרחק של כמה מאות מטרים מהמקום, כשהמשיב נוסע בעקבותיו.
15. בשעה 20:25 לאחר שהשניים עצרו את כלי הרכב, סלאח העביר את המנוחה למשיב שהורה לו לעזוב את המקום ברכבה של המנוחה ולהמתין לו סמוך למסגד בקרבת מקום.
16. בהמשך לאמור, לאחר שהמשיב הביא בדרך שאינה ידועה למבקשת למותה של המנוחה, המשיב הותיר את המנוחה בחניית בניין נטוש הסמוך למקום, שם הוא שרף את גופתה של המנוחה.
17. בשעה 21:07 המשיב עזב את המקום ושב אל ביתו לאחר שאסף בדרכו את אחיו.
18. למחרת בשעות הבוקר נמצאה המנוחה במקום שבו המשיב הותיר אותה, כשגופתה שרופה וולדה מחובר לחבל הטבור מחוץ לגופה.
19. בכתב האישום נטען, כי במעשיו המתוארים לעיל המשיב גרם בכוונה למותה של המנוחה כשהמעשה נעשה באכזריות מיוחדת.
- תמצית טענות המבקש
20. ראיות המבקשת מתבססות בעיקר על תיעוד השתלשלות העניינים המתוארת בכתב האישום כפי שאלה נקלטו במצלמות אבטחה שונות לאורך הדרך (סעיף 1 לתמצית הטיעון של המבקשת). המבקשת מתבססת בין היתר על העובדה שהמשיב הוא האדם האחרון שידוע כי שהה עם המנוחה, ועל העובדה שגופתה של המנוחה נמצאה במרחק של עשרות מטרים מהמקום שבו אחיו של המנוח, סאלח, העביר את המנוחה לידי המשיב (שם).
21. כן טוענת המבקשת, כי תיאור המפגש שבין המנוחה לבין המשיב כפי שנצפה במצלמות האבטחה (ללא שמע) מלמד על כך שהמפגש היה טעון. בהקשר זה טוענת המבקשת, כי במהלך 14 הדקות שהמשיב והמנוחה היו ברכב של המנוחה ניתן להבחין בדלת הרכב נפתחת ונסגרת פעמיים (שם, סעיף 17).
22. כן המבקשת טוענת, שכאשר המשיב יצא מהרכב של המנוחה וצעד לעבר מכוניתו, המשיב נראה מניף את ידיו לשמיים (שם, סעיף 18). מדברי האח סלאח שהמתין בסמוך למשיב במכוניתו של המשיב עולה, שעם כניסתו של המשיב למכונית הוא שמע מהמשיב כי הבחורה שברכב בהריון, והוא האב, והוא אינו יודע מה לעשות עם זה (שם, סעיף 20).
23. עוד אמר האח סלאח, כי בעת שהמשיב עזב את המקום הוא הורה לו להשגיח על רכבה של המנוחה. עוד אמר סלאח, כי הוא פגש בחברו, אברהים אבו ראזם, והשניים תצפתו על רכבה של המנוחה (שם, סעיף 21). אברהים אבו ראזם אישר את המפגש עם סאלח ואף זיהה את רכבו כשהוא סמוך לרכבה של המנוחה (שם, סעיף 22).
24. עוד טוענת המבקשת, כי המשיב לקח את מכשיר הטלפון הנייד של המנוחה. מרישומי חברת פרטנר עולה, כי החל משעה 18:43 לא נמצא שימוש במנוי הטלפון של המנוחה. גיסו של המשיב מסר בחקירתו במשטרה, כי המשיב אמר לו שהוא שבר את מכשיר הטלפון של המנוחה (שם, סעיף 19).

25. בנוסף המבקשת מצביעה על סתירות ושקרים בגרסתו המתפתחת של המשיב (שם, סעיפים 28-32). בהקשר זה המבקשת מציינת, כי בשעה 19:14, בעת שהמנוחה הייתה ברכבה לאחר המפגש בן 14 הדקות ובטרם סאלח אסף אותה, אחותה של המנוחה שלחה למשיב הודעה שבה היא שאלה את המשיב האם הוא יודע היכן המנוחה. המשיב ענה לה כי הוא אינו יודע עליה דבר מזה שישה חודשים. בהמשך האחות הודיעה למשיב כי בני המשפחה אינם יודעים היכן היא והם מחפשים אותה. המשיב ענה לה שהוא אינו בעבודה בשל החג והוא אינו יודע כיצד לחפש אותה. אחות המנוחה עדכנה את המשיב שהטלפון הנייד של המנוחה סגור. המשיב ענה לאחות שזה לא רגיל למנוחה להיעלם ככה. האחות ביקש מהמשיב כי במידה וישמע מהמנוחה שיעדכן אותה. המשיב ענה לה שהיא אינה מדברת איתו כלל. בשעה 19:17 המשיב שלח לאחות המנוחה הודעה קולית שבה מסר לה בכזב כי ראה את המנוחה בפעם האחרונה לפני שישה חודשים בבית החולים. לדברי האחות, ברקע ההודעה נשמע קול נוסף הקורא למשיב לא להגיד דבר לאף אחד. כפי שצוין, חילופי דברים אלה התקיימו לאחר המפגש בן 14 הדקות בין המנוחה למשיב, בעת שהמנוחה הייתה ברכב שלה, כשאחיו של המשיב משגיח על הרכב מבחוץ בהוראת המשיב (שם, סעיפים 29-30).

26. בהמשך אותו ערב אחותה של המנוחה והמשיב התכתבו ואף שוחחו. במהלך חילופי הדברים המשיב מסר לאחות בכזב שהוא פגש את המנוחה בעבר ביחד עם בעלה, בחור מיפו בשם מוחמד, ואף סייע לה לתאם תור במרפאת נשים בבית חולים הדסה. לא למותר לציין כי המנוחה הייתה רווקה, כי אין חולק על כך שהמשיב הוא אבי העובר, וכי המשיב היה שותף להליך הפסקת הריון שהמנוחה החלה בו ולא סיימה (שם, סעיף 31).

27. לדברי המבקשת, ביום שלמחרת המשיב פגש באחות המנוחה והמשיך לדבוק בדברים שאמר לה בערב הקודם (שם, סעיף 32).

28. בנוסף המבקשת טוענת, כי התנהלות המשיב מול המשטרה היא ראייה נוספת הפועלת לחובתו (שם, סעיפים 33-40). לא אאריך בתיאור הדברים ואסתפק בכך שאומר, כי ביום 15.4.25, היינו כשבועיים לאחר אירועי כתב האישום, המשיב הגיע לתחנת המשטרה ומסר גרסה שלפיה הוא פגש את המנוחה ביום האירוע. בגרסה זו ובגרסאות שהמשיב מסר בהמשך, הוא טען שהמנוחה פנתה אליו באותו יום וביקשה את עזרתו. לדבריו, היא הגיעה לשכונת א-רם והשניים נפגשו, ולאחר מכן הגיעו למקום בחור ובחורה, חבריה של המנוחה, והם לקחו את המנוחה מהמקום ברכבם. לטענת המבקשת, הגרסאות שאותן המשיב מסר אינן מתיישבות עם הראיות המצויות בתיק (שם, סעיף 37).

29. סיכומם של דברים: המבקשת מסכימה כאמור שאין ראיה ישירה המוכיחה שהמשיב רצח את המנוחה. ואולם לדבריה, "מכלול הראיות כמפורט לעיל מלמד כי המשיב הוא אשר רצח את המנוחה ועשה כל שלעיל ידו על מנת להסתיר את מעשיו, ובכלל זה שרף את גופתה של המנוחה, העלים את רכבה, שיקר מיד ובסמוך, לפני משפחתה ותיאם גרסאות עם אחיו ובני משפחתו של מנת להרחיק את החשד ממנו. כאמור, המנוחה תועדה כשהיא פוגשת במשיב, שוהה עמו ביחידות ברכב ומאז, ולאחר שהועברה לידיו על ידי אחיו, לא נרא(ת)ה כשהיא בחיים עד למציאת גופ(ת)ה למחרת בסמוך למקום בו שהה ביחידות המשיב עם המנוחה ברכבו... ראיות אלו לצד שקריו של הנאשם והתנהלותו, מובילים למסקנה מסתברת אחת לפיה המשיב הוא זה שרצח את המנוחה."

תמצית טענות המשיב

30. המשיב מדגיש את העובדה שאין שום ראיה ישירה הקושרת אותו למעשה המיוחס לו. לטענתו, הראיות המצויות בידי המבקשת הן פסיפס של ראיות עקיפות הנשענות על פרשנות בלבד, פרשנות שפתוחה לאפשרויות נוספות. לטענתו, אין בראיות שעליהן המבקשת מסתמכת כדי לשלול את גרסתו של המשיב או לסתור אותה באופן מוחלט (סעיף 1 לעיקרי הטיעון מטעם המשיב).

31. בהקשר זה המשיב מציין, כי בזירת הרצח לא נמצא ולו ממצא פיזי אחד הקושר אותו לביצוע העבירה. לא נמצאו טביעות אצבע; טביעות נעל; סיבי בגד; דנ"א; שערות או כל ממצא אחר שיכול לקשור את המשיב לאירוע (שם, סעיף 8).

32. לטענת המשיב, לא היה לו כל מניע לפגוע במנוחה. המשיב מפנה לכך שהוא ידע זמן רב לפני האירוע שהוא אביו של העובר, ובמשך כל התקופה הוא לא נקט פעולה כלשהי שמצביעה על כך שהוא חש עוינות כלפי המנוחה או רצון לפגוע בה. בתמיכה לכך המשיב מפנה לעובדה שביום האירוע המנוחה פנתה אליו וביקשה את עזרתו.

33. המשיב טוען, כי מערכת היחסים בינו לבין המנוחה הייתה טובה ויציבה והיא נמשכה לאורך זמן. לדבריו, הקשר ביניהם לא היה נסתר אלא גלוי וידוע לסביבה הקרובה של השניים, לרבות לחברים ומכרים. לטענת המשיב, הוא אף הביע בפני אחרים את רצונו להינשא למנוחה ולהקים עמה תא משפחתי, דבר המעיד לדבריו על מחויבות רגשית עמוקה ועל קשר אמיתי ומשמעותי עם המנוחה (שם, סעיף 6).

34. בהקשר זה המשיב מפנה לכך, שמהמסמכים הרפואיים עולה שהוא היה מעורב במצב הרפואי של המנוחה ושהוא ליווה אותה לאורך הדרך, לרבות במהלך בדיקות ההיריון. נוכחותו של המשיב תועדה במסמכים ואף נרשמו התייחסויות המציינות כי המשיב הביע תמיכה, אהבה, ודאגה כנה למנוחה במהלך ההיריון כולו (שם, סעיף 7).

35. בהקשר זה המשיב גם מפנה לעובדה, שהוא אדם נורמטיבי שמעולם לא היה מעורב בפלילים ועל כן לא ניתן לייחס לו מעשה כה חמור (שם, סעיף 5).

36. המשיב מוסיף וטוען, כי ככל שקיים מניע יש לייחס אותו לסביבתה של המנוחה, אשר יש להניח שלא ראתה בעין יפה את העובדה שהמנוחה נכנסה להיריון מחוץ לנישואין, דבר שנתפס כפוגע במה שמכונה "כבוד המשפחה" (שם, סעיף 2).
37. בנוסף, המשיב מצביע על כך שגופתה של המנוחה נמצאה למחרת היום שבו התרחשו האירועים המתוארים, בשעות הצהריים. לדבריו, מדובר בפער זמנים ניכר אשר במהלכו לא ידוע היכן המנוחה הייתה, מה עשתה ועם מי נפגשה. בהקשר זה המשיב מציין, כי לפי ממצאי הנתיחה שלאחר המוות לא ניתן לקבוע את שעת המוות, לא במדויק ואף לא בקירוב. משכך, לא ניתן להצביע על מועד ספציפי שבו אירע המוות, ועל כן אין אפשרות אמיתית לעגן את הרצח בסמוך למפגש עם המשיבה (שם, סעיף 3).
38. המשיב מוסיף וטוען, שהוא שיתף פעולה עם גורמי החקירה לכל אורך החקירה. הוא לא שמר על זכותו השתיקה, לא ביקש להימנע ממתן מענה לשאלות שנשאל, ולא ניסה להתחמק או לבלבל את החוקרים. דיון והכרעה
39. כאמור, הראיות שעליהן המבקשת תבקש להסתמך לצורך הרשעתו של המשיב הן ראיות נסיבתיות (ר' לאחרונה פסק דינו של בית המשפט העליון בע"פ 5706/25 מוחמד תאג' נ' מדינת ישראל (17.8.25)). אין בידי המבקשת עדות של אדם הטוען שהוא היה עד למעשה הרצח ואין בידי המבקשת ראיה אחרת, כגון סרטון וידאו שתיעד את מעשה הרצח עצמו ואשר ממנו ניתן ללמוד גם על זהות הרוצח.
40. יתרה מכך, לנוכח שריפת גופתה של המנוחה גם לא ידוע באיזה אופן היא נרצחה. ממילא לא נמצאו על גופתה של המנוחה ראיות פורנזיות, וכך גם לא נמצאו ראיות פורנזיות בסמוך לגופתה.
41. זאת ועוד, גם אין ראיה ברורה לגבי חילופי הדברים שבין המנוחה למשיב סמוך לרציחתה.
42. ואולם חרף דברים אלה אני סבור כי מכלול הראיות שמצויות בידי המבקשת ושעליהן היא תבקש להסתמך לצורך הרשעתו של המשיב, יכולות לבסס את הרשעתו בעבירה המיוחסת לו. ראיות המבקשת וטענותיה פורטו בהרחבה לעיל, ולמען הקיצור לא אחזור עליהן.
43. אסתפק בכך שאומר, שגם אם תוכן חילופי הדברים שהיו בין המנוחה לבין המשיב אינו ידוע, הרי שתיאור האירועים כפי שתועד במצלמות מצביע על אירוע חריג שהתרחש ביניהם. כפי שעולה מהדברים שהמשיב מסר לאחיו, הוא ניצב לפני קושי לנוכח היותו אבי העובר. יש לזכור, כי הקשר שבין המשיב לבין המנוחה התקיים בעת שהמשיב היה נשוי ואב לילדים. הקשר שבין המשיב למנוחה נודע לאשת המשיב וזו פנתה לאחות המנוחה וביקשה ממנה להרחיק את המנוחה מהמשיב (שם, סעיף 12);
44. תיאור השתלשלות העניינים המתוארת לעיל והעובדה שגופתה של המנוחה נמצאה בסמוך למקומות שבהם המשיב נראה עם המנוחה ובסמוך לביתו של המשיב בשכונת א-רם, הנה ראיה כבדת משקל. המשיב מעלה את האפשרות שבני משפחתה של המנוחה הם אלה שרצחו אותה. ואולם מהשיחות של אחות המנוחה עם המשיב עולה דווקא שהמשפחה דאגה לשלומה של המנוחה. לדברי ב"כ המבקשת, במהלך החקירה שהתקיימה בפרשה נבדקה האפשרות שבני משפחתה של המבקשת הם אלה שרצחו אותה, ואולם אפשרות זו נשללה.
45. העולה מכל האמור הוא, שהגעתי לכלל מסקנה שיש בידי המבקשת ראיות לכאורה להוכיח את העבירה שהיא מייחסת למשיב. לנוכח מהות העבירה המיוחסת למשיב והסכנה הנשקפת מפני המשיב לנוכח הראיות הלכאורית הקיימות לביסוס עבירה זו, לא ניתן יהיה להשיג את מטרות המעצר בדרך שפגיעתה בחירותו של המשיב פחותה ממעצר ממש. בנסיבות אלה, אני נעתר לבקשת המבקשת ומורה על מעצר המשיב עד לתום ההליכים. ניתנה היום, כ"ז אב תשפ"ה, 21 אוגוסט 2025, במעמד הנוכחים.